

[Mølgaard]

i munden som »jeg forlanger, at Danmarks Radio gør sådan og sådan«, »jeg forventer, at Danmarks Radio gør sådan og sådan«, »jeg kræver, at Danmarks Radio gør sådan og sådan«, så sagde ministeren noget, som jeg ikke er spor uenig med ministeren i, men hvor jeg principielt vil fremhæve, at det, at ministeren overhovedet finder på at forlange noget af Danmarks Radio, er en tydelig understregning af, at det er nødvendigt til enhver tid at kæmpe for denne integritet for institutionen, hvis man da er tilhænger af den. Det er vi i retsforbundet, formentlig i modsætning til forslagsstillerne. Dette at give radiatorådet programsvaret for noget, regeringen betaler for, kan let virke undergravende for denne integritet. Afhængighedsbåndene styrkes derved.

Det får os altså til foreløbig at være meget i tvivl om dette beslutningsforslags rigtighed, selv om vi er enige med forslagsstillerne i, at den nuværende tingenes tilstand ikke er ideel. Vi vil overveje videre og i øvrigt med spænding afvente resultatet af det udvalgsarbejde, ministeren har omtalt.

En medgivelse til fordel for forslagsstillerne mere vedrørende ytringsfrihedens vilkår: ytringsfriheden har trods alt bedre kår under radiatorådet end under ministeren; det er min bedste overbevisning. Politisk stormløb, smagsdommerudfoldelse, hykleriske censurtilbøjeligheder er lettere at fare frem med over for undervisningsministeren med held i hvert fald end over for radiatorådet. Det er en kvalitet ved forslaget, som vi bestemt ikke fra retsforbundets side vil underkende. Hvor mange af forslagsstillerne der så reelt kan være enige i, at det er en kvalitet, kan vi så til gengæld have vores tvivl om, men dem om det. Kristeligt folkeparti har i hvert fald tænkt over dette forhold, viste hr. Steffensens udtalelse tidligere. Vi har også tænkt over det, og vi anser det altså for en kvalitet ved forslaget.

Kunne man eventuelt konstruere et af regeringen og af Danmarks Radio fuldstændig uafhængigt undervisningsudsendelsesråd, var det nok det, der mest harmonerede med vores ønsker. En sådan konstruktion skal jeg dog undlade at frihåndstegne mere detaljeret her. Det forestående udvalgsarbejde kan måske bidrage til en konkret afklaring af, hvordan en sådan konstruktion eventuelt kunne blive til.

Bertel Haarder (V):

Jeg vil gerne sige tak for en række kloge indlæg, som har fremhævet lige netop alle de hensyn, der kan inddrages i denne sag. Jeg mener, man kan drage den konklusion, at hvis det udvalg, der er nedsat, kommer med en løsning, som indebærer en tilbageførsel af programsvaret fra ministeren til radiatorådet, vil forslaget have gode udsigter til at gå glat igennem dette ting, hvorimod det sandsynligvis ikke vil kunne komme igennem, hvis udvalget fremturer i at fastholde den nuværende ordning, og det betragter jeg som et resultat i sig selv. Jeg synes faktisk, det er nyttigt, at vi her midtvejs har haft denne tilbagemelding fra partierne til det nedsatte udvalg, som forhåbentlig for længst er gået i gang og har talt længe om disse ting.

Selvfølgelig er radiatorådet også på mange måder et mærkeligt organ, bl.a. har det tre – kongevalgte medlemmer, havde jeg nær sagt – regeringsvalgte medlemmer og de to medarbejdervalgte. Man kan altså diskutere sammensætningen af radiatorådet og også i høj grad dets uafhængighed af regeringen, men det er dog lidt mere uafhængigt af regeringen end undervisningsministeren, og det er dog lidt mere trænet i at tage sig af den slags ting end undervisningsministeren og ministerens departement, som jo har nok af andre ting at tage sig af, og som jeg faktisk tror hellere end gerne ville være fri for den rodebutik.

Der kan siges meget frem og tilbage om udsendelserne. Jeg mener personlig, at nogle udsendelser absolut kan betegnes som vestres node, og at ingen er det modsatte; mit faste holdpunkt er jo midten i dansk politik og ikke, som når hr. Wilhelm taler, hvor midten åbenbart er dér, hvor han selv står.

Men det er egentlig ikke det, det drejer sig om, for det er sandsynligvis noget, der er et resultat af den medarbejderstab, man har kunnet rekruttere nu for tiden: generationen fra 1968 og hele det problem, som følger dermed – vi kender det fra de højere uddannelsessteder. Hvis man vil se, hvad sagen drejer sig om, skal man læse om det spanske eksempel, dette, at den spanske regering klager – med rette eller med urette, det er ligegyldigt – og at udenrigsministeren svarer: det kan den danske regering sandelig ikke gøre for, for vi har ikke kontrol med Danmarks Radio. Det troede han, indtil han opdagede